

Lag (1976:19) om internationellt samarbete rörande lagföring för brott

t.o.m. SFS 1978:1638 **SFS nr:** 1976:19

Departement/myndighet: Justitiedepartementet BIRS

Utfärdad: 1976-01-29

Ändrad: t.o.m. SFS 1978:1638

Ändringsregister: [SFSR \(Regeringskansliet\)](#)

Källa: [Fulltext \(Regeringskansliet\)](#)

Innehåll:

- [Övergångsbestämmelser](#)

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag äger enligt förordnande av regeringen tillämpning i fråga om överförande av lagföring för brott till eller från stat som har tillträtt den europeiska konventionen den 15 maj 1972 om överförande av lagföring i brottmål. I fråga om trafikbrott gäller lagen dock ej i förhållande till stat som har tillträtt den europeiska konventionen den 30 november 1964 om straff för vägtrafikbrott.

Överförande av lagföring från Sverige till annan stat

2 § Misstänkes någon för brott enligt svensk lag, får framställning om överförande av lagföringen till annan stat göras

1. om den misstänkte har hemvist i den andra staten,
2. om den misstänkte är medborgare i den andra staten eller om denna stat är hans ursprungliga hemland,
3. om den misstänkte undergår eller skall undergå frihetsberövande påföljd i den andra staten,
4. om lagföring för samma eller annat brott har inletts mot den misstänkte i den andra staten,
5. om överförande av lagföring påkallas av utredningsskäl,
6. om verkställighet i den andra staten av dom på grund av brottet kan antagas öka möjligheterna till den dömdes sociala anpassning,
7. om den misstänktes personliga närvaro ej kan säkerställas vid förhandling här i landet men vid förhandling i den andra staten, eller
8. om dom på grund av brottet ej kan verkställas här i landet ens med användning av utlämningsförfarande men verkställighet kan ske i den andra staten.

Har fråga om ansvar för gärningen prövats här i landet genom dom som vunnit laga kraft mot den misstänkte, får framställning enligt första stycket göras endast om påföljd ådömts genom domen men denna ej kan verkställas här ens med användning av utlämningsförfarande och den andra staten icke erkänner principen om verkställighet av utländsk dom eller vägrar att verkställa sådan dom.

Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer beslutar om framställning enligt denna paragraf.

3 § Sedan framställning enligt 2 § gjorts, får ej åtal väckas för brottet. Annan åtgärd för lagföring får vidtagas intill dess den andra statens beslut med anledning av framställningen har mottagits.

Överföres lagföring sedan åtal väckts, skall detta förhållande anses utgöra rättegångshinder i brottmålet.

Dom som har meddelats här i landet mot den misstänkte för brottet får ej, utom såvitt angår enskilt anspråk i anledning av brottet, verk ställas sedan framställningen gjorts.

4 § Utan hinder av 3 § får åtgärd för lagföring eller verkställighet vidtagas här i landet

1. om den andra staten meddelar, att den beslutat att ej vidtaga åtgärder med anledning av framställningen eller avbryta sådana åtgärder eller att den avslagit framställningen eller återkallat sitt bifall till denna,

2. om framställningen återkallas innan den andra staten har meddelat att den beslutat att vidtaga åtgärder med anledning av den.

5 § Har framställning enligt 2 § avlåtits, förlänges tiden för åtals preskription här i landet med sex månader.

Överförande av lagföring från annan stat till Sverige

Prövning av framställning om överförande av lagföring

6 § Är någon i annan stat misstänkt för brott enligt dess lag, kan lagföringen på framställning från den staten överföras till Sverige, om skäl finnes därtill med motsvarande tillämpning av 2 §.

Lagföringen får överföras endast i fall då gärningen skulle ha varit ett brott enligt svensk lag, om den hade begåtts här i landet, samt i sådant fall gärningsmannen skulle ha varit underkastad ansvar även enligt svensk lag. Har brottet begåtts av person i offentlig ställning i den andra staten eller mot sådan person eller offentlig institution eller egendom med offentlig karaktär i denna stat, skall brottet anses begånget av person i offentlig ställning här i landet eller mot person, institution eller egendom som här i landet motsvarar den mot vilken det har begåtts.

7 § Framställningen får ej bifallas

1. om hinder mot lagföring här i landet föreligger enligt 2 kap. 5 a § brottsbalken,

2. om åtalspreskription har inträtt i den andra staten enligt dess lag innan framställningen avläts,

3. om åtalspreskription har inträtt enligt svensk lag innan framställningen mottogs,

4. om lagföringen skulle strida mot Sveriges internationella åtaganden, eller

5. om lagföringen skulle strida mot grunderna för rättsordningen här i landet.

8 § Framställningen får avslås

1. om den misstänkte icke har hemvist i Sverige,

2. om den misstänkte icke är svensk medborgare och ej heller hade hemvist i Sverige vid tiden för brottet,

3. om brottet är av politisk natur eller ett rent militärt eller skatterättsligt brott,

4. om det finns grundad anledning antaga att framställningen har för anletts av hänsyn till ras, religion, nationalitet eller politisk åsikt,

5. om gärningen har begåtts utom den andra statens område, eller

6. om den andra staten icke har iakttagit de föreskrifter rörande förfarandet som föreskrives i den konvention som avses i 1 § första meningen.

9 § Beslut varigenom framställningen har bifallits skall återkallas

1. om det framkommer att förutsättning enligt 6 § för överförande av lagföringen ej är för handen eller att grund för avslag enligt 7 § 1 eller 2 föreligger, eller
2. om grund för avslag enligt 7 § 3--5 framkommer innan åtal har väckts här.

10 § Beslut varigenom framställningen har bifallits får återkallas

1. om den misstänktes personliga närvaro vid förhandling här i landet ej kan säkerställas eller blivande dom på grund av brottet ej kan verkställas här,
2. om grund för avslag enligt 8 § framkommer innan åtal har väckts här, eller
3. i annat fall, om den andra staten samtycker därtill.

11 § Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer prövar fråga som avses i 6-10 §§.

Verkan av framställning om överförande av lagföring

12 § Är både här i landet och i den andra staten åtal beroende av angivelse, har angivelse som har gjorts i den andra staten samma verkan som angivelse som gjorts här i landet.

Kräves angivelse endast här i landet, får åtgärd för lagföring vidtagas även om angivelse ej har gjorts, om den som har rätt att göra angivelse ej har gjort invändning häremot inom en månad från det att underrättelse om hans rätt att göra sådan invändning har delgivits honom.

13 § Har framställning från annan stat om överförande av lagföring bifallits, får åtal väckas här i landet, även om sådant förordnande som avses i 2 kap. 5 § eller 5 a § tredje stycket brottsbalken ej har meddelats.

För gärning som avses med framställningen dömes såsom för brott som enligt svensk lag motsvarar gärningen efter vad som sägs i 6 § andra stycket. Kan lagföringen ske här i landet endast med stöd av denna lag, får ej ådömas påföljd som är att anse som strängare än det svåraste straff som är stadgat för brottet enligt lagen i den andra staten.

14 § Åtgärd för väckande av åtal eller förundersökning, som har vid tagits enligt lagen i den andra staten, har samma giltighet här i landet som om den hade vidtagits av svensk myndighet. Den får dock ej tillerkännas större bevisverkan än den har i den andra staten.

Sådan i den andra staten vidtagen åtgärd som enligt lagen i den staten medför förlängning av den tid inom vilken påföljd kan ådömas har motsvarande verkan här i landet.

Tillfälliga tvångsåtgärder

15 § Har annan stat meddelat sin avsikt att göra framställning enligt 6 § i fråga om gärning, för vilken lagföring här i landet kan ske endast med stöd av denna lag, får den misstänkte på framställning av den andra staten anhållas eller häktas här i landet, om häktning för brottet får ske enligt svensk lag och det skäligen kan befaras att den

misstänkte avviker eller undanröjer bevis. I fråga om sådan tvångs åtgärd tillämpas i övrigt vad som är föreskrivet i svensk lag.

Har i fall som avses i första stycket framställning om överförande av lagföring åtföljd av föreskrivna handlingar mottagits från annan stat, får här i landet användas alla de tvångsmedel vilka hade kunnat användas enligt svensk lag i fråga om brottet.

16 § Tvångsåtgärd som avses i 15 § skall omedelbart hävas, om rätten till lagföring återgår till den andra staten.

Den som har anhållits eller häktats skall omedelbart frigges, om framställning om överförande av lagföring ej har mottagits inom 18 dagar från den dag då han berövades friheten på grund av beslutet om anhållande eller häktning eller om de handlingar, som skall åtfölja framställningen, ej har erhållits inom 15 dagar från det framställningen mottogs. Tiden för frihetsberövande enligt 15 § första stycket får ej i något fall överskrida 40 dagar.

Slutbestämmelser

17 § Har annan stat gjort framställning enligt 6 § i fråga om gärning för vilken lagföring här i landet kan ske endast med stöd av denna lag eller gjort framställning om åtgärd enligt 15 §, skall den som avses med framställningen vid behov lämnas rättshjälp enligt vad som gäller för tilltalad i brottmål. Ersättning som har utgivits av allmänna medel till offentlig försvarare skall alltid stanna på staten. *Lag (1996:1638).*

18 § I fråga om förfarandet i ärende enligt denna lag meddelar regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer erforderliga före skrifter.

Övergångsbestämmelser

1976:19

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Lagen äger ej tillämpning vid samarbete rörande lagföring för brott som har begåtts innan den i 1 § första meningen nämnda konventionen trätt i kraft mellan Sverige och den andra staten.